

LAGĂRA ROȘIE

ORGAN AL COMITETELOR ORĂȘENESC ȘI RAIONAL P. C. R. ARAD ȘI AL SFATURILOR POPULARE ORĂȘENESC ȘI RAIONAL

Arad, anul XXII

Nr. 6629

4 pag. 25 bani

Jo

16 decembrie 1965

Sedința Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

În ziua de 15 decembrie a. c., a avut loc la Palatul Republicii, ședința Consiliului de Stat prezidată de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat.
Au luat parte tovarășii: Constanta Crăciun, Mihai Gere, Ilie Murgulescu — vicepreședinți al Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Petre Borilă, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Constantin Drăgan, Suzana Gidea, Alhanase Joja, Ion Popescu-Puțuri, Cristofor Simionescu, Gheorghe Stoica, Ludovic Takacs, Iacob Teclu și Vasile Vilcu, membri al Consiliului de Stat.
Consiliul a adoptat decret și hotărâri referitoare la diferite domenii ale activității de stat și obștești.
Au fost rezolvate lucrările curente.

(Agerpres).

FESTIVALUL FILMULUI LA SAȚE

Bilanțul primei săptămîni

Festivalul filmului la sațe se bucură de o popularitate tot mai mare. Cinematografele sînt deseori pline în aceste zile o afliuență neobănuită de spectatori, dornici să participe la interesantele acțiuni care se organizează, și vizionarea filmelor artistice și ciclurile de filme documentare prezentate cu acest prilej. Pentru a argumenta această afirmație este suficient să arătăm că în raionul nostru cinematografele au fost frecventate numai în prima săptămîni a festivalului de către 41.810 spectatori. În fața acestora au fost rulate nu mai puțin de 103 filme.

Faptul că prima săptămîni a Festivalului filmului la sațe s-a încheiat cu un bilanț bogat își are explicația în atracțiile și interesantele acțiuni organizate. După oară, de mult succes s-a bucurat „Ziua filmului românesc” în cadrul căreia au fost prezentate filme artistice „Neamul Soimăreștilor”, „De aș fi... Harap Alb” și „Runda 6”. Numai la Felnic aceste filme au fost urmărite de 847 spectatori iar la Frumuzești de 750. De reușită s-a bucurat această acțiune și în comuna Secușgiu, Orășoara, Șag și alte.

„România socialistă în imagini” a fost tema unei alte acțiuni organizate cu mult succes. Astfel, numai la Pecica filmele prezentate în cadrul acestei acțiuni au fost vizionate de sute de spectatori.

Ca un succes se înscrie și faptul că în fiecare comună au fost prezentate cîte două cicluri de filme documentare agrozootehnice, cu scopul de a veni în ajutorul cooperativelor și în special a celor care frecventează cursurile învățămîntului agrozootehnic. Această acțiune însă putea fi și mai reușită, mai ales în ce privește participarea, dacă conducerile cooperativei agricole de producție și inginerii din cadrul unităților socialiste ale agriculturii ar fi acordat o atenție mai mare mobilizării și îndrumării cooperativelor spre vizionarea acestor filme.

Oricum, rezultatele obținute pînă acum (în prima săptămîni a festivalului) sînt meritoriile. Începutul a fost deosebit de promițător. Pînă la 6 Ianuarie, cînd se încheie prima etapă a festivalului, vor trebui organizate și mai multe acțiuni, desfășurate și mai susținute propagandă prin filme.

LA UZINELE DE VAGOANE

Secții și brigăzi cu planul anual realizat

Sculărie

După debitare și turnătorie, a trela mare secție din uzină care și-a îndeplinit planul anual înainte de termen a fost sculăria.

Un colectiv harnic care a realizat în tot cursul anului o muncă de bună calitate. Făcînd un sumar al bilanțului muncii lor, încă în dimineața zilei de 8 decembrie sculării au constatat că și-au realizat sarcinile anuale de plan. Acest lucru a fost cu puțină întârziere datorită bunei organizări a procesului de producție la toate locurile de muncă, și a aprovizionării ritmice cu materiale și scule. A decis însă entuziasmul cu care s-a muncit, exemplul mobilizator al comuniștilor.

În prezent brigăzile de producție din secția sculărie lucrează la comenziile pentru vagoanele ce vor fi fabricate în anul viitor, atenția principală a întregului colectiv fiind îndreptată spre pregătirea sculelor, dispozitivelor și verificarea toarelor necesare construcției vagoanelor basculante.

Forjă

Muncind cu însușire pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan și colectivii secției forjă a putut anunța zilele acestea, mai precis în 10 decembrie, realizarea sarcinilor de plan atât la producția globată cât și la producția marfă. Din data de 10 decembrie au fost prelucrate în această secție reperele necesare la 60 vagoane OOR, 100 vagoane gondoliță, 30 vagoane GVAS și 5 vagoane clasă, asigurînd astfel un de-

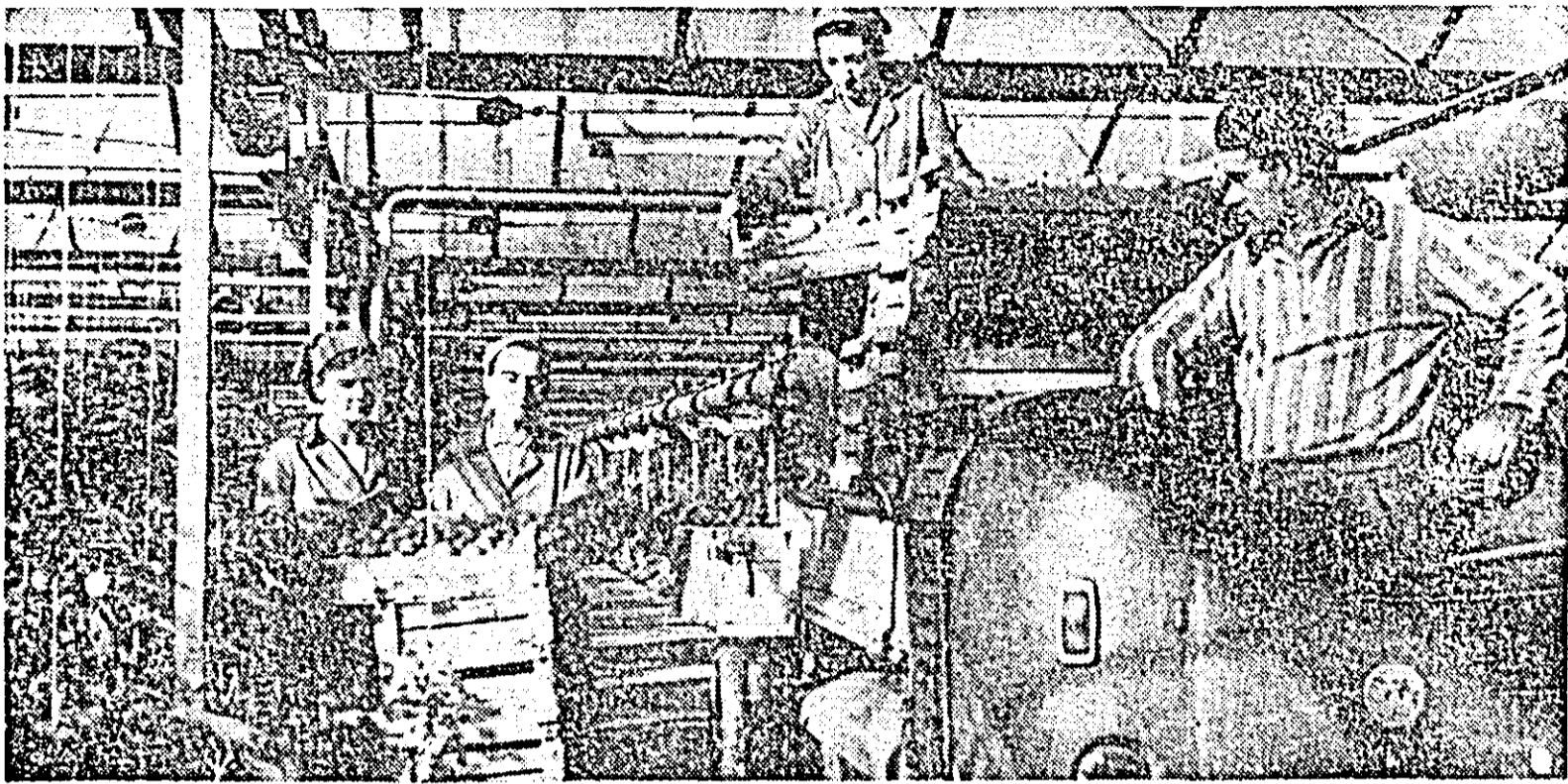
calaj corespunzător cu celelalte secții ale uzinei. La obținerea acestor frumoase rezultate a contribuit întregul colectiv de muncă evidențindu-se în cadrul întrecerii socialiste echipele conduse de tovarășii Vasile Munteț, Alex. Brezan, Ioan Julean, Mihai Giurgiu, Gheorghe Pltzes, Gheorghe Tudor, Ioan Igret și alții.

Pregătire I

Brigăzile de producție din sectorul pregătire I care lucrează la vagoanele marfă OOR au obținut un succes remarcabil. Organizîndu-se bine locurile de muncă, iar aprovizionarea cu material și repere din secția debitare fiind asigurată au reușit încă de la sfîrșitul lunii trecute și începutul lunii actuale să lucreze în ritmul sarcinilor de plan pentru anul viitor.

Astfel, pînă acum cîteva săptămîni aceste brigăzi realizează zilnic ansamble și subsansamble pentru 3 vagoane. Treptat au ajuns să producă zilnic aceste piese pentru 3,5 vagoane, iar de la începutul lunii actuale pentru 4 vagoane. Acesta este ritmul care li cer sarcinile de plan din anul viitor.

Lucrînd într-un astfel de ritm cele 7 brigăzi din secția pregătire I care lucrează la produsul OOR și-au realizat sarcinile de plan anuale încă în ziua de 5 decembrie, iar pînă în prezent au și livrat secției montaj-sudură ansamble și subsansamble pentru 40 de vagoane din planul anului viitor. Cele mai bune rezultate în această direcție le-au obținut brigăzile conduse de tovarășii Emil Baneana, Ioan Balaj și Anton Leib.

În actualul sezon de recoltare a roșiilor la Combinatul de sere din orașul nostru se obțin bune rezultate care fac cinste colectivului de muncă.

În elșeuul nostru, la brigada a VI-a muncitorilor Paulina Nedescu și Rozalia Schmidt se numără printre fruntași privind felul cum se achită de sarcinile încredințate. De asemenea își îndeplinesc exemplar sarcinile și cei care lucrează la transportul roșiilor, ca de pildă Ana Tipei și Florian Hotea.

CONVOCAREA SESIUNII SFATULUI POPULAR RAIONAL

Comitetul executiv al Sfatului popular raional Arad convocă pe toți deputații Sfatului popular raional Arad în cea de a IV-a sesiune, care va avea loc în ziua de 18 decembrie 1965, ora 8, în sala de ședințe a Sfatului popular raional Arad str. Gh. Lazăr nr. 20, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raport cu privire la organizarea și desfășurarea muncii culturale din raion.
— Coraportul comisiei permanente învățămînt — cultură în problema muncii culturale.
2. Informare privind desfășurarea dărilor de seamă sesizate ale deputaților.

Președinte: STEFAN ONITĂ
Secretar: IULIAN TOADER

Cooperativa agricolă de producție Mindruloc

Avans la planul de producție al anului viitor

Cînd pornești la un drum lung te îngrijești din timp să-ți iei tot ce-ți trebuie. O ciț de mică scapare din vedere îți poate aduce unele neplăceri, pe care pînă la urmă le înfrunți, dar nu fără oarecari cheltuieli sau bătaie de cap. Erau ani cînd cooperativii din Mindruloc porneau pe drumul lung al „mucii” de peste an, nepregătiți. Nevoia și-a învățat însă că a proceda astfel înseamnă a rămîne de căruță, cum spune înțelepciunea proverbială. Urzînd calea firească a bunilor gospodari, ei au pornit acum din timp la întocmirea planului de producție pe anul viitor. Și nu numai atât. Prevederile planului au început a fi îndeplinite cu mult înainte de a trece hotarul anului 1965.

Cine și ce anume lucrează?
În primul rînd harnicii tractoriști. I-am întâlnit mai zilele trecute străbătînd ogarele cooperativei de la un capăt la altul.
— Nu e prea plăcut să înfrunți vîntul și frigul. Te încălzește însă gîndul că recolta va depinde de arătura ce-o facem noi tractoriștii acum.
Asta e părerea tractoriștilor Petru Mohați care, însoțit bine și apărut de vînt în cablul tractorului, își îndeamnă cu strălucire „calii” către țîntă.
Cît pretuleste arătura făcută toamna față de cea din primăvară știe oricine, așa că dacă s-ar calcula contribuția fiecărei lucrări la obținerea recoltei, o cotă parte destul de însemnată revine arăturii adîncă, care, astfel, dă siguranța că ceea ce s-a scris în plan va deveni realitate. Pentru aceasta, cooperativii pot fi recunoscuți vrednici și spiritalul de răspundere cu care lucrează tractoriștii Petru Mohați, Constantin Hotean, Dumitru Agriljan, Petru Abrudean

și alții care nu-și precupețesc eforturile pentru a fi la data riei.
Pămîntul pe care-l lucrează mecanizatorii și cooperativii an de an nu are un potențial de fertilitate mare. E nisipos, ușor lipsit de cantități mari de elemente nutritive. Aceasta înseamnă că, dacă vrei să-ți dai recoltă mari, e nevoie să-l ajuți cu îngrășăminte. E drept că îngrășămintele chimice se aplică tot mai mult, dar ele nu-și au efectul de cît un an.
Alteceva e cînd pămîntul îl hrănești cu gunoi de grajd care are un randament mai mare. Știîndu-și efectul, cooperativii și-au încordat puterile și au transportat pînă acum zece de tone pe 45 de hectare. De mult folos la transportul gunoierului cu care încreștatul SMT-ului cu care încreștatul în căruțe s-a făcut ușor și repede. S-au aplicat și îngrășămintele chimice, la grlu pe 280 hectare și o doză anticipată pentru sticla de zahăr. Controlînd semănăturile de toamnă, inginerul Gheorghe Herbel a „blocaț” în stoc 38 tone azotat de amoniu. Cauza acestui măsuri stă în faptul că aceste îngrășămintele vor fi folosite suplimentar în larnă pentru ca grlu să-lăbit să vegețeze bine.

A. HARȘANI

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN ZIARUL DE AZI:

- 1. Din activitatea comisiilor de femei
Pagina a II-a
- 2. Cum respectați pe cei care v-au dat viața
Pagina a III-a
- 3. Prezențe românești peste hotare
Pagina a IV-a

„Aici va fi uscat”

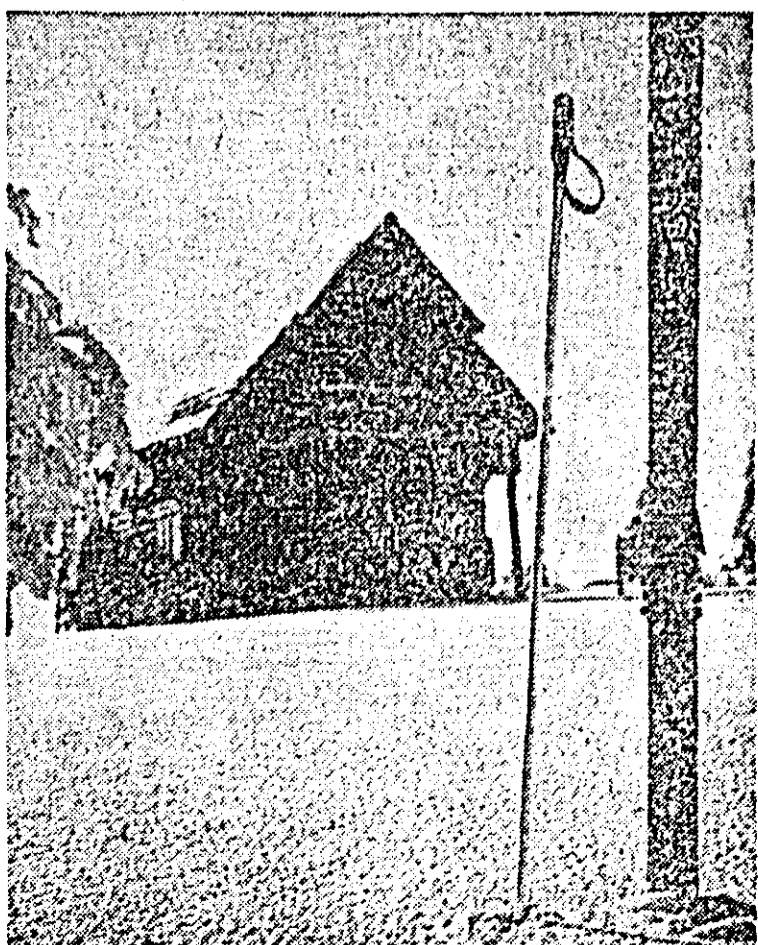
S-a împlinit un an de cînd întreprinderea de construcții hidrotehnice din Constanța, punînd în mișcare un întreg arsenal de forțe umane și materiale puternice, bulldozere, gabere. Au fost deschise noi fronturi de lucru la cariera Ovidiu, sursa uriașei cantități de materiale primă necesară noilor lucrări portuare. Cîrînd după începerea construcției primului dig au pornit lucrările la cel de-al doilea — digul de sud — care după cîteva luni avea să-l întrecă în lungime pe primul. Uscațul pămîntului adînc în mare, cu flicarea nou transport de piatră descărcat aici. La „comandamentul” șantierului s-a consemnat în acest timp terminarea construcției „drumul pietrei”, care face legătura directă între cariera Ovidiu și port, ca și a ultimelor amenajări la poligonul de prefabricare din beton necesare lucrărilor de extindere și modernizare. O dată cu continuarea construcțiilor la baza tehnică de întreținere și reparării pentru autovehiculele care deservesc lucrările portuare, au fost date în folosință noi linii de cale ferată, noduri rutiere, pasaje, magazii și platforme pentru depozitarea mărfurilor.

A trecut un an de cînd inginerul Laurențiu Toringhbel, directorul întreprinderii de construcție, aplecat deasupra unui plan, urmîndă atent coordonatele viitorului: „Aici și aici — arăta el — va fi uscat”.

Astăzi, multe din însemnările făcute atunci pe hartă au prins contururi. Oamenii mînuiesc utilajele în largul mării, dacă se poate spune așa. Două drumuri masive din piatră și beton străpung marea pe o distanță care însumează mai mult de un șfert din lungimea de peste 5.200 metri pe care o vor avea în final. Un calcul arăta că pentru a putea cuprinde cantitatea de piatră folosită pînă acum la construcția celor două diguri ar fi

N. SIMION

Și totuși... pe Seimenic este zăpadă.

NOCTURNĂ INDUSTRIALĂ

Reportaj dintr-un schimb de noapte la Uzina de strunguri

Ora 23 fără zece minute. În curtea Uzinei de strunguri obișnuitul tablou al intrării și ieșirii din schimb. Un grup de tineri s-a oprit pentru cîteva clipe în colțul din apropierea halei de montaj. Urmăresc fascinați semnul cerului. La un moment dat unul dintre ei anunță: uite-l! Într-o fîrîntură de secundă toți remarcă un punct luminos ce trece jucăuș printre stele, pîindu-se parcă și apoi apăruînd iar de după ascunzul unor norișori, destrămăți ca niște fuioare de fum. Un satelit, desigur. Unul dintre cei mulți...

și o curățenie desăvîrșită. La toate ferestrele flori, încadrate armonios în această nocturnă industrială ca un refren, ce parcă își șoptește: „Uzina aceasta mi-e dragă”.

— În limbului locului ne aflăm pe linia tehnologică nr. 2.

— Cum merge munca în schimbul de noapte? — Întrebăm pe maestrul Ioan Moldovan mai mult pentru a arunca o punte de legătură.

— În general, destul de bine, ne răspunde maestrul. Fără să bănuim inoștia răspunsului, insistăm:

— Dar în particular?

— Și în particular, tot bine... Vă interesează probabil felul în care este organizată munca și asistența tehnică în acest schimb.

— Si, maestrul caută în teancul de scripețe de pe birou un dosar. Apoi continuă:

— În această secție avem trei linii tehnologice. Dacă o să treceti pe la fiecare veți putea constata că asistența tehnică a acestora este asigurată de către un maestru, un ajutor de maestru și un dispecer. Pînă în urmă cu cîteva săptămîni era altfel. Linile tehnologice erau supravegheate doar de cîte un maestru. Era foar-

Uteciștii Gheorghe Ioja muncitorii la Uzina de strunguri deși este în primul său an de muncă, reușește să realizeze lucrări de mare precizie, fiind de pe acum considerat drept un strungar stăpîn pe meserie. Cazu acestui tînar nu este de loc izolat, dimpotrivă, se repetă la tot pasul. În toate secțiile și atelierelor uzinei.

M. ROSENFELD

(Continuare în pag. a II-a)

Preocupări actuale

Deși iarna a intrat pe deplin în drepturile ei, la cooperativa agricolă de producție din Zădăreni activitatea n-a încetat. În sectorul legumicol se cern mranita, se transportă gunoierul de grajd și se repară tucurile și ramele pentru răsadnițe. Brigăzile I-a și a II-a de cîmp continuează cu sortarea, păpușirea și balotarea folior de tutun; cea mai mare cantitate de tutun a și fost predată, fiind de calitate bună, la aceasta aducîndu-și contribuția și retribuita suplimentară ce se acordă cooperativilor atît pentru depășirea producției la această cultură — care pe cooperativă este de 100 kg la hectar — cît și pentru calitate.

De asemenea, afară în cîmp, fiecare oră bună de lucru este folosită pentru terminarea arăturilor.

DIN ACTIVITATEA COMISIILOR DE FEMEI

Participante la viața culturală

Acțiuni cu un deosebit rol educativ

Comisia de femei din comuna Seceani desfășoară o intensă muncă privind mobilizarea femeilor să participe la viața culturală a comunei. După ce termină munca la cooperativa agricolă de producție, multe cooperatoare petrec ore de destindere la căminul cultural. La bibliotecă poți întâlni cele mai multe femei. În ultimele trei luni, de pildă, au achiziționat cărți peste 300 de cooperatoare. Multe femei înflorește și în formele artistice ale căminului. Din echipa de dansuri, bunăoară, fac parte peste 20 femei, la grupul vocal participă 15 cooperatoare, iar în echipa de teatru 5. Dintre acestea pot fi amintite cooperatoarele Velina Stoi, Lenuta Neagu, Octavia Milosav și altele, iar pentru activitatea deosebită în cadrul bibliotecii se evidențiază în mod deosebit Lorica Ionașcu, Rozalia Herescu, Ilia Fărcaș și altele.

La cursurile agrozotehnice

În aceste zile, când activitatea în cooperativele agricole de producție este mai puțin intensă, cooperatoarele din comuna Simartin se pregătesc teoretic pentru activitatea ce o vor desfășura practic pe câmp anul viitor. La cursurile agrozotehnice organizate în comuna susamintită participă și un număr de 55 femei. În anul I și III la cursul „Cultivarea plantelor de câmp” participă 41 de femei, iar în anul I la cursul „Creșterea animalelor” frecventează cu regularitate 14 cooperatoare care de altfel lucrează și obțin rezultate bune în sectorul zootehnic al cooperativei agricole de producție.

Condiții de muncă mai bune

În scopul obținerii unor lucrări de calitate superioară și a unei productivități sporite, în multe din unitățile cooperativei „Muncitorul pielar” au fost aduse îmbunătățiri creându-se condiții de muncă mai bune. La atelierul nr. 20 reparații, bunăoară, spațiul de lucru a fost mărit, secția nr. 18 comandă a fost reamenajată, a fost introdus iluminatul fluorescent în toate secțiile etc.

Vizite tovarășești

Anul acesta comisia de asigurări sociale din cadrul comitetului sindical din țesătoria autotată II a uzinei „30 Decembrie” a desfășurat o activitate intensă. Biletete de tratament și odihnă primite din partea comitetului sindicalului pe uzină au fost repartizate celor mai buni muncitori și ajutori maștrii care s-au evidențiat în producție. De asemenea au fost făcute numeroase vizite tovarășești la domiciliul colegilor bolnavi. S-au evidențiat în această muncă tovarășii Ana Rung, responsabilă comisiei de asigurări sociale, Maria Dima, Susanne Schweitzer și altele.

Ultima zi de lucru

În secțiile fabricii „Tricolor” muncitorii s-au obișnuit să sărbătorească plecarea în pensie a unor tovarășii care au muncit mult și în fabrică. Zilele trecute colectivul de muncă al secției confecții III și-a luat rămas bun de la muncitorii Ecaterina Geese care a muncit timp de 24 ani în fabrică. Tovarășele Iriana Guzei și Dora Hofmann au vorbit despre frumoasa activitate desfășurată în decursul anilor de harnică muncitoare.

MARIA NICLUSEV, coresp.

Nu de mult a fost dată în folosință modernă fabrică de prelucrare a laptelui din Bacău. În fotografia, vederea exterioră a întreprinderii.

Nocturnă industrială

(Urmare din pag. 1-a)

— E bine pus la punct strungul? — se interesă maistrul.
— Da. Acum a trecut pe aici și tovarășul Spiridon. Uite-l, color, la strungul lui Horga.
— Stan Spiridon este ajutorul de maștru de schimb de pe linia noastră, ne lămurii maistrul. În timp ce au verificat felul cum se respectă planul de operațiuni, cum sînt aprovizionate lucrurile de muncă etc., el se ocupă mai mult de liniile muncitorilor, le fixează masinile, îi ajută într-o măsură orientare cu desenele tehnice, le arată cum să lucreze și cînd e nevoie lucrează chiar cot la cot cu ei la mașini. Chiar acum se află la cel mai fin strung din schimb. Uitați-vă la el. Parcă ar fi un copil. Dar, are 18 ani împliniți.
— Intr-adevăr, Gheorghe Horga, măruntel cum e, cu ochi istoditori și părul negru, clătonat, pare un copil curios. Ne apropiem de strungul lui. Piesele de pe masa de lucru sînt simple. Niște bușe. Maistrul le cercetează atent.
— A făcut practică în uzină la noi.
— Se potrivește ceea ce ai învățat în școala profesională cu ceea ce este în realitate uzină, mai bine zis munca dumitale? — I-am întrebă de lină strungul.
— Se potrivește, numai că în realitate totuși mult mai frumos. În jur sînt oameni care te urmăresc cu ochi buni, gata să te ajute în orice clipă.
— Vreți să mă urmărim drumul citorva repere — ne îndemnă prietenos maistrul. După un singur caz nu e bine niciodată să tragă omul concluzii... Mai mult pentru a rămîne încă în acest sector, în care începem să simțim că „barometrul” indică la fiecare loc de muncă buna organizare, am acceptat invitația. Am stabilit, tot la împlinire, un alt reper. Din programare am aflat că la strungul nr. 4704, un strung S3 obișnuit, vom găsi pe muncitorul Adam Luslig.
— Aveți la dispoziție sculele necesare pentru măsură și control, sau cîuile de strung de rezervă și tot ce ar putea solicita locul dv. de muncă? I-am întrebă.
— Desigur că am. Observîndu-se că-l poate păși pentru o clipă, tovarășul Luslig ne indică un dușor modest din vecinătatea strungului său. În cele trei rafturi ale acestuia, frumos înfrumusețate, sînt toate sculele de tot felul, abrazive, etc.
— Mica lui magazie — glumii vădit satisfăcut maistrul. Iar acolo este magazia de mînă a sec-

ției. Și maistrul ne conduse la o boxă din interiorul atelierului, în care, în zeci de rafturi se aflau, etichetate, sute de piese de schimb, aparate de măsură și control, burghie, alezoare, plăcuțe dure, cușile de strung etc.
Pe dispecerul liniei, tovarășul Petru Rădiță l-au găsit, în clipa cînd ieșeam din magazie, lângă o mașină cu comandă program pe care se prelucra axul principal al unui strung.
— Cum stă lotul de 100 buciți al reperului 1001, îl întrebă maistrul.
Fără să-și dezmință numele, dispecerul indică cu precizie locul și mașina la care puteau fi găsite în clipa aceea piesele respective.
Ora 24 și cincizeci de minute. Ne aflăm în secția de toli dințate, unde se execută linia strungului, partea lui funcțională, cea mai sensibilă. Ne atrage atenția un grup de mașini grandioase ca înfățișare, moderne. Sînt mașini de înaltă productivitate, care rectifică danțura la dimensiuni de mare precizie. Teodor Ghermăș și Ioan Gulesc decerseră în acest punct un complex întreg de utilaje. Urmașii, le întrebă buna pregătire, precizia din mișcări din privire. La un alt grup de mașini Dumitru Popa execută toamăi controlul interfaziei. E atent la lucrul lui înclăt nici nu ne observă. Nu-l slăgheșim. De la maistrul de schimb Iosif Suli aflăm că roțile dințate nu părăsesc atelierul doar cu acest control. În plină noapte, ca și ziua, fiecare piesă trebuie să treacă examenul de calitate al controlorului Toma Varadi. Îl urmărim cîteva clipe în boxa controlului final. Pe neobservate ne angajăm într-o interesantă discuție despre diversitatea și rolul roților dințate. Insoțitorul nostru, ajutorul de maștru Spiridon Stan se dovedește și aici neobosit în explicații.
— Cunoașteți bine procesul de producție din întreaga uzină?
— Parecă poji fi altfel organizator și îndrumătorul producției. Și apoi, la noi în uzină există un fel de lege nescrisă că majoritatea muncitorilor buni, din întinderea cărora se recrutaază cel mai mulți maștri, să treacă pe la malul mașinii cheie, să cunoască etapele meseriei. Cu mine s-a întimplat la fel. Înainte de a fi ajutor de maștru am lucrat mult ca muncitor și apoi ca regulator...
Ceasul indică ora două. Întrăm în turnătorie. Aspect de șantier în plin lucru. Cu toate acestea o echipă de cincisprezece oameni a primit hăț pentru turnarea de dimineață, hăț pentru unii prepară nisipul, alții curăță formele. Maistrul Vlad Cocis e cînd într-un grup, cînd în vâlcelă. Activitatea e în toi și în sala. Sîntem pe punctul de a părăsi uzina și, oriunde de curios s-ar părea, n-am întâlnit nici măcar o singură față somnoroasă, nici o mașină mergînd gol, nesupravegheată. Am întâlnit în schimb numeroase indicii de bună organizare și disciplină și tot ațtia pasionați constructori de strunguri, „rotile” funcționînd cu precizie maximă în angrenajul uzinei.

RADIO

Joi, 16 decembrie
PROGRAMUL I

13.45 Program de cîntece și jocuri. 14.00 Buletin de știri. 15.00 Cîntă Ioana Nicola, Alexandru Enăceanu și Constantin Iliescu. 15.30 Contribuții la o monografie a culturii de masă. 16.00 Radiojurnal. 16.20 Muzică populară. 17.00 Muzică de estradă. 17.15 Cîntă sonatele pentru vioară și pian de Brahms. 17.36 Din comora folclorului nostru. 18.00 Buletin de știri. 18.03 În jurul globului. 18.13 Intîlnire cu opereta modernă. 18.30 Varietăți muzicale. 19.00 Seară pentru tineret. 20.00 Radiogazeta de seară. 20.45 Noapte bună, copii. 20.55 Pe teme meteorologice — muzică ușoară. 21.15 Cronica literară de Șerban Cioculescu. 21.25 Interpreți de muzică populară. 21.45 Muzică ușoară. 22.00 Radiojurnal. 22.20 Noutăți cu Nana Mouskouri. 22.58 Muzică ușoară. 23.20 Calendoscop muzical. 23.52 Buletin de știri.

PROGRAMUL II

12.45 Cîntă corul „Madrigal” al Conservatorului „Ciprian Porumbescu”. 13.00 Buletin de știri. 13.30 Autografe muzicale. 14.30 Folclor muzical din regiunile patriei. 15.00 Radiojurnal. 15.30 Selecțiuni din operele. 16.00 Matineu liric — muzică de estradă. 16.30 Emisiune de basme. 17.00 Radiojurnal. 17.20 În ritm de charleston. 17.40 Sfatul medicului. 18.00 Pagini alese din literatura viorii. 18.15 Ziare, ziaristi, opinii. 19.00 Buletin de știri. 19.30 Orchestra Werner Müller prezintă noi înregistrări de muzică de estradă. 19.50 Festival de muzică românească. 22.30 Moment poetic. 22.35 Amintirile vechilor discuri. 23.00 Buletin de știri. 23.07 Concert nocturn. 0.52 Buletin de știri.

Vineri, 17 decembrie

PROGRAMUL I

11.15 Teatru la microfon: „Bălcescu” de Camil Petrescu. 12.00 Concert de primz. 14.00 Buletin de știri. 14.08 Din teatru nostru folcloric. 15.00 Concertul nr. 1 în Do major pentru vioară și orchestră de Joseph Haydn. 15.22 Pagini din opere. 16.00 Radiojurnal. 16.33 Cîntece și jocuri populare. 17.30 În slujba patriei. 18.00 Buletin de știri. 18.03 În jurul globului. 18.13 Muzică populară. 18.20 Dialog cu asculătorii. 19.35 Varietăți muzicale. 20.00 Radiogazeta de seară. 20.30 Interpreti de muzică populară. 20.45 Noapte bună, copii. 20.55 Formații vocale de muzică ușoară. 21.15 Atențiune, părinți! 21.30 Melodii de pretutindeni. 22.00 Radiojurnal. 22.20 Muzică ușoară. 22.55 Să cînte viorie! 23.15 Ritmurile de ieri și de azi. 23.52 Buletin de știri.

PROGRAMUL II

11.00 Buletin de știri. 11.07 Din creația lui Johann Sebastian Bach. 12.00 Patru compozitori. 12.30 Muzică populară. 13.00 Buletin de știri. 13.30 Lectură dramatizată. 14.00 Muzică din opere. 14.30 Muzică ușoară. 14.45 Program de cîntece populare. 15.00 Radiojurnal. 15.10 Prelucrări corale. 16.00 Cvaretul de coarde în sol minor de Nicolae Butilcu. 16.30 Ineluz învîrcuș. 17.00 Radiojurnal. 17.45 Mici piese de estradă. 19.00 Buletin de știri. 19.03 Din repertoriul orchestrelor Michel Legrand, Werner Krumboltz și al orchestrelor de estradă al Radioteleviziunii. 19.30 Festival Salzburg — 1965. 20.53 Radiojurnal. 21.13 Opera „Boris Godunov” de Musorgski. 22.30 Moment poetic. 23.00 Buletin de știri. 23.07 Simfonia I de Andrei Porfete. 23.51 Melodii pentru ore tirz. 0.52 Buletin de știri.

TELEZIUNE

JOI, 16 decembrie 1965

17.00 Agenda Finalei celui de-al IV-lea Festival bical de teatru de amatori „L. L. Caragiale”. Omul care a văzut moartea” de Victor Eftimiu. Interpretă echipa de teatru a căminului cultural din comuna Jibea Nouă, regiunea Argeș. 18.00 Transmisia medicului internațional de handbal masculin dintre echipele Republicii Socialiste România și Republicii Federale Germane. 20.15 Jurnalul televiziunii (I). 20.35 A șaptea artă Imbneste 70 de ani. Primul cinematograf: Lumiere și Melies. 21.20 Atlas folcloric: Banatul. Participă echipele de dansuri ale căminelor culturale din Seceani, raionul Arad, Borlova și Vălișoara, raionul Caransebes, țarașii caselor de cultură din Oravita și Făget. Solisti vocali și instrumentali. 20.05 Intîlnire cu artistul popularul Ion Dașcan. 22.35 Jurnalul televiziunii (II), buletinul meteorologic.

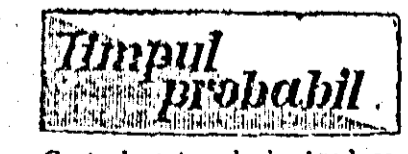
Avans la planul de producție al anului viitor

(Urmare din pag. 1-a)

A ara terenul, a-l fertiliza, nu e însă totul. Își mai trebuie și sîmînța pe care greu o găsești înaltele perioade de semănat. Cooperatorii nu permit să și-o procure pe cea de care au nevoie, să o verifice pe cea care au obținut-o anul acesta pe cale proprie. Așa se face că acum în magazie se află 13 tone de porumb de diferite soluri, că pentru 20 hectare de cartofi timpurii și tirzii, materialul săditor e însoțitor. Important este și faptul că o serie de semînțe ca borceag, lucernă, lărbă de Sudan, lărbă grasă și altele pentru producția de furaje din anul viitor s-au asigurat din loturile semincere ale cooperativei. La fel s-a procedat și cu unele semînțe de roșii, varză, ardei.

S-ar părea că în linia mării s-a făcut totul. Intr-adevăr, s-au creat condiții pentru buna desfășurare a principalelor lucrări, dar nu poate fi neglijat un lucru important, acela al organizării muncii.

Recenta Plenară a CC al PCR din 11-12 noiembrie arată cu claritate că modul de cointereseare a cooperativilor joacă un mare rol în reușita producției. Acesta trebuie să fie un îndemn puternic în activitatea viltorei mai ales că la Mîndrîloc retribuția suplimentară n-a fost bine aplicată anul acesta și rezultatele la porumb au dovedit că fără cointeresearea fiecărui cooperator nu se pot aștepta producții sporite. Așadar, consiliul de conducere să nu uite nicicînd de această problemă, să o înscrie la loc de frunte în activitatea sa.

Centrul meteorologic Arad comunitar:

Azi, 16 decembrie, vremea se menține rece, cu cerul noros ziua și mai mult senin noaptea. Vîntul va sufla moderat din nord și nord-est. Temperatura va fi cuprinsă ziua între minus 1 și plus 2 grade, iar noaptea între minus 4 la minus 10 grade. Ceastă locală seara și dimineață.

Pentru următoarele trei zile: vreme frumoasă și rece la început, apoi schimbătoare, favorabilă precipitațiilor, cu temperatura în creștere ușoară.

„Aici va fi uscat”

(Urmare din pag. 1-a)

necesară o garnitură de tren ale cărei capete ar atînge două margini opuse ale țării — Constanța și Arad.

Este începutul unui adevărat asalt asupra mării. În decursul veacurilor finiturile acestea au mai cunoscut transformări. Răsfoind filele istoriei vom afla din scrieri vechi sau din descoperiri arheologice că primele amenajări portuare au fost efectuate chiar sub malul actual. Vorbesc despre aceasta vestigiile Forului și ale Monumentului roman ca mozaic. Apele au fost îndepărtate de aceste locuri. Diguri, dane și cheiri, drumuri de acces, căi ferate, magazii și alte construcții dispuse în jurul actualului bazin au cîștigat în mare aproape 200 de hectare. Viitorul port va mări suprafața cucerită mării cu încă peste 500 hectare, din care uscatului propriu-zis îi revine mai mult de jumătate, iar restul acvatoriu-

lui (lucului de apă). Uscatul va fi prezent nu numai prin construirea celor două diguri de închidere a noului bazin portuar — de trei ori mai mare decît cel actual — ci și prin construcții durabile, din piatră și beton, în interiorul acestora: 5 moluri noi cu 39 de dane, ale căror cheiri de acostare a navelor vor însuma peste 8 kilometri, un mare număr de magazii, depozite, silozuri, suprafețe și platforme pentru buna așezare a mărfurilor, căi ferate, drumuri de acces, construcții sociale și altele. La dane, printră catarg și macarale, vor statura pavilioanele unor carogouri oceanice, de mare tonaj și pescă, accesibile prin Bosfor. Aici, unde mai undușe încă libere valurile albatre, maline se va desfășura o activitate intensă caracteristică marilor porturi. Chezișle măreștii acestuia, stă cuvîntul partidului, consemnat în viitorul plan cincinal.

Speculațiile căruțașului

Pînă cînd nu s-a dus să-și scoată lemnele de la depozitul nr. 11, Nicolae Cocluba avea un sentiment deosebit față de căruțașii pe care-i vedea transportînd lemne, mobilă, bagaje de la gară spre piețele orașului etc., etc. Încecea oarecare părere de rău față de patrupelele albe de pășune, al căror loc e luat tot mai mult de către taurii căruii de om, care se hrănesc cu benzină și ulei — automobilele. Chiar își zicea omul că nu poate munci pe ni o raritate să vezi o căruță cu cal pe străzile orașului. Vor dispăre și așa, ca și birjile. Acestea sînt însă probleme ce aparțin viitorului. Deocumdată, ne scrie celăteanul Nicolae Cocluba, a trebuit să-mi schimb radical părerea despre căruțași. Acesta fac fel de fel de speculații, căuțînd să se atace și ceva din necare învîrcuș și roșilor căruțel, din necare pas al calilor...
Iată cum a ajuns Nicolae Cocluba la această constatare: În ziua de 8 decembrie aștin-du-se deci la depozitul sus amintit a plătit la casierie costul lemnelor, al cărbunilor și transportul. Credea omul că de acum își poate închide punga cu

banii. Dar iată că lucrurile s-au dovedit cu totul contrare. La fiecare fază de lucru, omul a trebuit să se caute în buzunar. Alai întâi, încărcarea lemnelor. Căruțașul Nicolae Achim și-a privit într-un anumit fel clientul, făcîndu-și înțelegerea că el poate să-și încarce lemne foarte buuc, dar și mai slabe. Așa deplînd de client... Apoi vine încărcarea cărbunilor și încărcarea acestora, pe care trebuia să le facă tot căruțașul. Ei, dar lui Nicolae Achim nu-i dă mîna să manipuleze cărbunii, nici lui, nici altor căruțași, așa că el și-au tocmnit alți oameni în acest scop, care încarcează cîte 1 leu pentru fiecare găleată de cărbuni. Bineînțeles, tot din buzunarul clientului... În sfîrșit, căruțașul lăse din depozit și clientul răsulă ușurat, crezînd că a scăpat de toate speculațiile căruțașului. După cîteva pași însă, acesta oprește și se uită în căruță.
— Tovarășe, dar dumneata nu vezi că mergem cu căruța, aproape goală? Ce, asta e în-

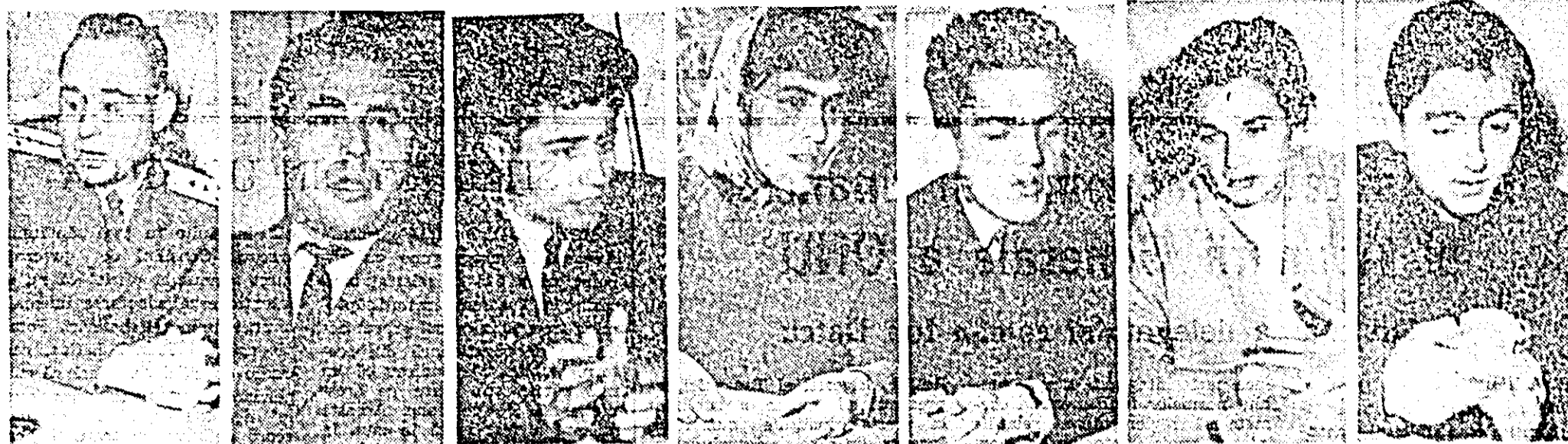
Numai pentru luna decembrie în „Luna cadourilor”

încă o mare surpriză:
Vinzarea cu plata în rate s-a extins
la aproape toate confecțiile
Cu un scont de 25 la sută puteți cumpăra obiecte de îmbrăcăminte pentru toți membrii familiei dv.
Magazinele sînt aprovizionate din abundență

PAGINA TINERETULUI

Capitan de miliție **IOAN MIHALACHE:** „Părinții trebuie să aibă întotdeauna în vedere cum își educă copiii. De aceasta depinde respectul copiilor față de părinți...”

IOAN CILAN, judecător: „E foarte trist atunci când între părinți și copii trebuie să intervină organele judecătorești...”

OCTAVIAN BORLEA, secretar al Comitetului orașenesc UTC: „Cultivarea respectului față de părinți e o sarcină permanentă a organizațiilor UTC...”

SILVIA STAN, de la fabrica „Teba”: „Părinții și socrii mei sînt la țară. Ținem însă o permanentă legătură cu ei. Altfel nici nu s-ar putea...”

GHEORGHE LE-PADATU, elev la Școala de meserii: „Eu mă străduiesc să învăț bine, să fiu disciplinat, știind că astfel fac mulți bucurie părinților...”

LIVIA BOLDEA, de la „Tricoul roșu”: „Aici s-au spus lucruri foarte interesante, pe care le voi transmite și tinerilor din fabrica noastră...”

DUMITRU BIRTA, de la Uzina de strunguri: „Tinerii care sînt respectuoși cu părinții lor se poartă necuvincios și în fabrică. Avem și la noi un asemenea caz...”

CUM RESPECTATI PE CEI CARE V-AU DAT VIATA?

Un tânăr, care n-a trecut încă pragul adolescenței stă cu capul plecat. Are obrăziți îmbujorați de emoție sau de rușine și răspunde cu greutate întrebărilor puse de ofițerul de miliție. Își dă oare seama de gravitatea faptelor săvârșite? Să-i ascultăm povestea, așa cum a prezentat-o tovarășul cpt. Ioan Mihalache de la Miliția orașului Arad, invitat la această discuție.

După ce a promovat clasa a III-a la Școala generală de 8 ani nr. 4 din Piața Lupșilor, Dumitru Copil, domiciliat în Piața Veche nr. 5, n-a mai frecventat cursurile. Insistențele părinților, ale dirigintei de la continuarea școlii cu greu l-au dat aceluia. Cu greu a promovat și clasa a IV-a. Clasa a V-a n-a mai reușit s-o termine. A rămas respins. Aceasta se întimpla în anul trecut. Și tot anul trecut Copil Dumitru a părăsit, odată cu școala, și domiciliul. A început să vagabondeze prin oraș și prin alte localități din regiune, împreună cu Valeriu Bejan, coleg de clasă, domiciliat în strada Narciselor nr. 34. Venea acasă rar. Când părinții au căutat să-l găsească spre școală, povățuindu-l, așa cum s-au priceput, el nu-l găsea pe nimeni. Cu câteva luni în urmă, asociat cu elemente vicioase, a început să fure lucruri din casă, pe care le vindea. Faptele săvârșite au trecut astfel de la faza vicioasă la cea infracțională pe care legea statului nostru le condamnă.

Iată deci motivul pentru care tânărul se află cu capul plecat în fața ofițerului de miliție care-l interoghează.

Apare o întrebare firească: Cine se face vinovat de faptele acestui tânăr, care n-a împlinit încă 16 ani? El sau părinții? O mare răspundere revine părinților, care se fac vinovați că au scăpat din vedere educația copilului la vîrsta fragedă, că nu l-au supravegheat cum învață, dacă învață, cine-i sînt prietenii și joacă etc. Atunci când a săvîrșit primele abateri, părinții n-au folosit mai categoric autoritatea lor pentru a-l aduce la realitate, pentru a-l aduce aminte că e copil și că trebuie să asculte de sfaturile lor. Copil Dumitru a fost ținut „pe palme” și părinții, din prea multă dragoste, au scăpat din vedere educația lui și efectul acestui lucru se vede azi. Ce respect poate avea față de părinți un fiu crescut în acest fel? Dacă la vîrsta de 12 ani îndrăznește să-și lovească mama, e o dovadă că la vîrsta de 6-7 ani, când la copil s-au observat primele manifestări de neascultare, n-a fost pus la respect.

Părinții se fac responsabili de fiecare greșală a copiilor. În zadar aștepti respect de la un fiu crescut astfel. Superficialitatea de care au dat dovadă părinții în educația copilului se răsfînge, fiind aceasta e adolescent sau major. În mod dureros asupra celor ce trebuiau să-l vegheze, să-l educe.

IN CLIȘEU: Cîșiva din participanții la consiliul organizat de ziarul nostru.

treburi. Unul dintre ei zice că-i face de rușine. Alții mă întreabă ce-o să zică părinții mei când vor afla de fapta pe care am săvîrșit-o. Mi-au judecat aspru colegii mei. Aveau dreptate. La urmă m-au întrebat ce am de gând să fac. Eu le-am promis că mă voi îndrepta, că n-o să-i mai fac de rușine. Apoi tovarășul diriginte a chemat părinții la școală și le-a vorbit despre fapta mea. Îmi crăpa o brucă de rușine pentru că părinții mei n-au știut întotdeauna să mă port corect. Mi-a gândeam că de mult se vor ne-

ceasta li dă de asemenea bani. Deci este necinstit față de părinți. El este indisciplinat, nu se străduiește să învețe, nu ascultă. Mai mult, a tras să hoțânească cu el și pe elevul Selcaru, coleg de clasă. Impreună lipsesc de la școală, au abateri de la disciplină. Pentru aceste comportări părinții lor au fost învinsuri dirigită a chemat părinții la școală și le-a vorbit despre fapta mea. Îmi crăpa o brucă de rușine pentru că părinții mei n-au știut întotdeauna să mă port corect. Mi-a gândeam că de mult se vor ne-

de rar. Duminica sau în alte zile din săptămîna, în timpul liber merg să-mi vizitez părinții, să mă încredințez cu sînt să-nădîți, că nu le lipsește nimic.

Intervine Gheorghe Lepădatu, elev la Școala de meserii. Vorbește simplu, fără să caute cuvintele.

— Eu, ca elev, așa înțeleg să-mi respect părinții: să înuț bîne, să am o comportare bună, astfel ca ei să auză numai cuvinte frumoase despre mine. De altfel, cînd am plecat de acasă, le-am promis că n-o să-i fac de rușine. Și mă țin de promisiune. Cred că respectul față de pă-

sat. Noi, adică eu cu soțul, stăm în bloc. În concediu însă ne împărțim în așa fel timpul înct să-i vizităm măcar cîteva zile și pe ei și pe socrii mei, care sînt maramureșeni. Se bucură mult. Cînd e cazul, le trimitem și bani.

Tot despre felul cum își respectă părinții au vorbit și alți tineri, printre care Oscar Mindruțiu de la „Teba”, Faraș Ștefan, turnător la Uzina de strunguri, Ionel Cîra de la Uzinele de vagoane și alții care au participat la discuția organizată de redacție.

Există însă multe cazuri cînd copiii nu numai că nu-și vizitează cu ani părinții, dar trec anii sau luni fără să le scrie măcar o scrisoare. Și părinții așteaptă, alteori li roagă pe copii prin scrisoare să le dea un semn de viață. N-au nici o altă pretenție de la ei decît să le scrie cîteva rînduri. Și cît de dureros e pentru un părinte să nu primească răspunsuri la scrisori sau să primească „extrem” de ocupați și nu găsească cîci minute să le scrie părinților. Asemenea probleme trebuie să stea în atenția organizațiilor UTC.

— Organizațiile UTC din întreprinderi, instituții, din școli — sublinia tovar. Octavian Borlea, secretar al Comitetului orașenesc UTC — trebuie să privească cu multă seriozitate felul cum tinerii țin legătura cu părinții, cum se manifestă respectul acestora față de părinți. Îmi amintesc un caz petrecut cu cîteva săptămîni în urmă la Școala pedagogică. O elevă scrisese acasă la părinți, tocmă la Lușoj, că la școală n-are condiții optime pentru învățare, că nu poate să meargă la meditații și că, neapărat, să vină mama s-o ia acasă. Mama, grînjie față de soarta copilului, a venit la direcțiunea școlii cu scrisoarea trimisă de fată. A fost chemată și eleva în cauză și a fost întrebată dacă corespund adevărului cele scrise părinților. A recunoscut că nu, și că vrea să plece de la școală pentru că... nu mai are chef să învețe. „În felul acesta cauză să răsplătești efortul pe care-l depun părinții să-ți creze un viitor?” — a fost întrebată. Rușinată, eleva a plecat ochii în pămînt. Își dădea seama că era vinovată, că are și ea o răspundere față de părinți și față de ea însăși.

Faptul acesta îmi are semnificația sa. De aceea considerăm necesar ca organizațiile UTC să pună în discuția adunărilor generale și asemenea probleme. Cu siguranță că aceste discuții vor dovedi eficiența.

Un buchet de gladiole

— Mi-am însemnat în agenda o dată — spunea în cadrul discuției muncitorul Gh. Schill de la uzinele textile „30 Decembrie”. De altfel „fin minte” și fără să fie însemnată. În fiecare an această zi e rezervată părinților mei, mai precis mamei. E ziua ei de naștere. În fiecare an, oriunde m-aș afla, sun la apartamentul unde locuiesc ei și întotdeauna apare să-mi deschidă mama. În fiecare an îi aduc mamei, la ziua ei de naștere, un buchet de flori, de gladiole. Și mama de fiecare dată lacrimăză de bucurie și mă sîrșită cu căldura aceea pe care numai mama o are. Acolo îi gîșesc pe ceilalți din familia mea. Împreună ciocnim cîteva pahare cu vin în sănătatea celei ce ne-a dat viață. Clipele acestea sînt scumpe pentru fiecare dintre noi, dar pentru mama ele capătă o valoare de neprețuit.

Am fost obișnuiți de cînd eram copii cu acest lucru. La zilele noastre de naștere părinții ne ofereau mici cadouri și tare mult ne bucuram. Acum și noi procedăm la fel cu ei. Aceasta nu însemnă că ne întîlnim atît

tervenți și în aceste cazuri cu oportunitate și colegii noștri au început să se îndrepte. Cînd, părinții acestor elevi vor auzi despre fiii lor numai cuvinte de laudă, și de ce să n-o spun, avem și noi, cei din organizația UTC, satisfacția că am contribuit la îndreptarea comportării lor.

— Mi-am însemnat în agenda o dată — spunea în cadrul discuției muncitorul Gh. Schill de la uzinele textile „30 Decembrie”. De altfel „fin minte” și fără să fie însemnată. În fiecare an această zi e rezervată părinților mei, mai precis mamei. E ziua ei de naștere. În fiecare an, oriunde m-aș afla, sun la apartamentul unde locuiesc ei și întotdeauna apare să-mi deschidă mama. În fiecare an îi aduc mamei, la ziua ei de naștere, un buchet de flori, de gladiole. Și mama de fiecare dată lacrimăză de bucurie și mă sîrșită cu căldura aceea pe care numai mama o are. Acolo îi gîșesc pe ceilalți din familia mea. Împreună ciocnim cîteva pahare cu vin în sănătatea celei ce ne-a dat viață. Clipele acestea sînt scumpe pentru fiecare dintre noi, dar pentru mama ele capătă o valoare de neprețuit.

Am fost obișnuiți de cînd eram copii cu acest lucru. La zilele noastre de naștere părinții ne ofereau mici cadouri și tare mult ne bucuram. Acum și noi procedăm la fel cu ei. Aceasta nu însemnă că ne întîlnim atît

rinți, care trebuie să caracterizeze orice copil, se formează în familie. Niciodată în familia noastră n-am auzit părinții să se certe sau pe vreunul din frații să le răspundă obraznic.

Mai obișnuiți, tot ca o notă de respect față de ei, ca perioadă să ne adunăm vara la casa părintească toți frații. Anul acesta, de pildă, prin august, ne-am întîlnit la Sibiu toți cei șapte copii. Frații mei cei mai mari au venit cu familiile lor. Ne-am bucurat cu toții foarte mult, dar părinții noștri au fost nespus de fericiți. Am făcut și cîteva fotografii împreună.

Cuvintele spuse de cei doi tineri cuprind secvențe de o mare valoare morală. Sînt amănunte peste care unii copii trec fără să le observe, fără să le atragă atenția. Ele însă au o deosebită însemnătate și produc un neașteptat efect pozitiv în conștiința părinților. Bucuriile acestea de ordin spiritual valorează mai mult decît oricare altă atenție materială. Chiar și o simplă scrisoare, doar cîteva rînduri adresate părinților îi bucură, iar din partea copilului, a fiului sau fiicei, este o dovadă de respect că se interesează de soarta celor ce le-au dat viață.

— Eu scriu cam o dată pe săptămîna părinților, fraților — spunea elevul Gheorghe Lepădatu. Îi întreb de sănătate, le scriu cum mă simt eu, cum învăț, ce note am luat și de starea dată ei îmi răspund că se bucură pentru succesele mele.

Despre felul cum își respectă părinții ne-a vorbit și tînăra Livia Stan, lesătoare la fabrica „Teba”.

— Părinții mei sînt dintr-un

discuție. Am ascultat aici fel și fel de păreri, o serie de aspecte despre copiii care nu-și respectă părinții. Am rămas orfană de mică. Am crescut prin grija statului, am fost educată de oameni minunați, am fost ajutată să învăț o meserie. Și pentru toate acestea mulțumesc din toată inima partidului. Auz de multe ori pe kolegele de muncă, pe prietene că rostesc numele de mamă sau tată. Eu nu știu ce însemnă dragostea față de asemenea oameni, dar mă gîndesc că dacă i-as fi cunoscut, dacă părinții mei ar fi trăit, i-aș fi iubit mult și i-aș fi respectat. Niciodată nu i-aș fi făcut de rușine. De altfel, ori pe unde am fost nu s-a putut plînge nimeni de comportarea mea.

Am rămas surprinsă de cele ce am auzit aici și mă întreb: cum pot să existe copii care prin comportările pe care le au își fac părinții de rușine? Vreau să-mi spun și eu părerea în legătură cu rolul pe care-l are colectivul de muncă în formarea trăsăturilor de respect față de părinți. De mare sprijin mi-a fost în viața ajutorul dat de colectiv. De mică eu am crescut în tovărășia copiilor. Meseria am învățat-o în mijlocul unui colectiv care m-a ajutat să răzbească în viață, să deosebesc binele de rău, să fac numai fapte care să-mi aducă satisfacții morale. Iată de ce cred și eu că, față de acei tineri care nu-și respectă părinții, colectivul este dator să-și aducă contribuția.

Cuvintele acestea sincere, pornite din inima unui tînăr care nu și-a cunoscut părinții, nu mai suportă nici un comentariu. E bine însă ca acei care se fac vinovați față de părinți, care nu le acordă respectul cuvenit, să mediteze, să-și amintească de anii copilăriei, de grija pe care le-au purtat-o părinții cînd erau mici, de eforturile pe care acestea le-au făcut să-și crească, să-l educe și să nu uite că le poartă numele, că au obligația morală să nu-l facă de rușine. Căci, să nu uităm: pentru un părinte nespus de mult face o veste bună despre faptele copilului său.

Dezbaterea organizată de redacția noastră pe tema „Cum respectați pe acei care v-au dat viață” a reușit să scoată în evidență o serie de fapte pozitive și negative. Participanții la această discuție și-au adus aportul lor substanțial la elucidarea problemelor dezbătute, au venit cu propuneri valoroase privind munca de educare a tinerilor în spiritul respectului față de părinți, preocupările pe care organizațiile UTC trebuie să le aibă în acest sens.

Redacția invită cititorii să ne scrie părerea lor față de problema dezbătută, să prezinte noi aspecte pe această temă care ar putea contribui la educarea comunistă a tineretului.

Indulgența părinților...

rinți și copii este reglementată în mod special și ea se bucură de o grijă deosebită din partea legiuitorului nostru socialist. În cazul cînd anumite fapte penale sînt săvîrșite de către descendenții, adică de către copii, asupra ascendenților, a părinților sau bunicii, există o prevedere penală care le sancționează aspru. Legea statului stă astfel categoric față de cei care manifestă lipsă de respect față de cei care le-au dat viață.

Părințele care se preocupă atent de soarta copilului său, care nu tolerează manifestări de neascultare și neascultare din partea copilului, este scutit de surprizele nepăcate pe care ar putea să li le ofere copilul cînd va fi major. Și un asemenea părinte se va bucura fără îndoială de mult respect din partea copilului.

Un aspect interesant care o îngîndește de asemenea conștiințele slăbiri supravegherii copilului și a educației acestuia n-l-a prezentat tovar. procuror Petru Ștefanuț.

— Am avut nu de mult în anchetă un caz asemănător cu cel prezentat de tovar. cpt. Mihalache. Este vorba despre fapta săvîrșită de tînărul Ladislav Hubert, muncitor la Uzinele de vagoane. Tatăl acestuia a decedat în urmă cu 8-10 ani, iar mamei i-a revenit sarcina grea de a crește și de a educa pe cei doi copii. Fără îndoială că eforturi din partea mamei în acest sens au existat. Și mama a crezut că a făcut totul pentru a le da o educație alină. A rămas surprinsă însă cînd a auzit că fiul ei a furat în repetate rînduri biciclete. Tînărul acesta, ajuns să comită infracțiuni, pe lângă faptul că s-a făcut pasibil de sancționarea prevăzută de legea statului, prin comportarea sa a manifestat o totală lipsă de respect față de mama care l-a crescut. Iată deci cum și în acest caz apră copiii ale căror fapte sînt o rușine pentru părinții lor. În acest caz, firește că mama n-a putut urmări pas cu pas ce face, ce preocupări are fiul său. Ea trebuia să muncască, să asigure existența copiilor. Dar copilul, elev de școală, era complicit de faptele pe care le săvîrșise. Mai precis decît legile scrise, care-i arată că orice infracțiune e pasibilă de pedepză, trebuie să existe, tînărul Hubert, acel sentiment că proceda astfel în fața de rușina părinții, pe mama care s-a străduit să te crească, să-ți dea o educație sănătoasă. Cum ai putut oare să caieți în plectoare încrederea pe care și-a acordat-o mama?

În cazul de față apare însă un element nou — colectivul, care trebuie să acționeze cu oportunitate. Și referindu-se la fapta acestuia, tovar. procuror Ștefanuț considera că organizațiile UTC trebuie să-și îndrepte atenția și spre astfel de probleme. Oare n-ar fi interesant ca în adunări generale UTC să se dezbătă teme ca cea pe care o discutăm noi astăzi? Fără îndoială că da.

Despre eficacitatea opiniei colective în educarea tinerilor ne-a vorbit plastic elevul Ioan Urdez de la Școala de meserii.

— Eu am simțit sprijinul colectivului și numai acum îmi dau seama că de pericolos era drumul pe care parșinem. Cînd colegii mei au aștat că am părăsit școala, neînvoit de nimeni, timp de două zile, biroul UTC pe clasă a convocat o adunare generală. După ce le-am povestit cum am plecat neînvoit de la școală, mi-au pus o serie de întrebări.

Colectivul educă

— In legislația statului nostru socialist, spunea tovarășul judecător Ioan Cilan — problema raporturilor dintre pă-

Mai presus decît legile scrise

Pagină realizată de: R. POPESCU
Foto: T. NICORA

DIN TOATA LUMEA

In Comitetul economic și financiar al Adunării Generale a ONU

● Cuvîntarea delegatului român Ion Datcu

NEW YORK 15 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Comitetul economic și financiar al Adunării Generale a ONU a luat în discuție, marți după-amiază, punctul de pe ordinea de zi intitulat „Suveranitatea permanentă asupra resurselor naturale”. În intervențiile lor, reprezentanții Ghanei, R.A.U., U.R.S.S., Sudanului, Nigeriei, Kenyei și al altor țări au atras atenția asupra importanței deosebite a acestei probleme, subliniind interesul pe care ea îl prezintă pentru țările care și-au cucerit recent independența. Delegatul român, Ion Datcu, a arătat în cuvîntarea sa că „fără a putea dispune liber de propriile bogății și resurse naturale, suveranitatea țărilor care și-au cucerit recent independența este lipsită de un atribut esențial, iar dreptul popoarelor de a dispune de propria lor soartă este în mod grav compromis”. Subliniind că „suveranitatea permanentă asupra bogățiilor și resurselor naturale

face parte integrantă din ansamblul normelor fundamentale chemate să reglementeze relațiile internaționale contemporane, norme care se impun cu o forță obligatorie egală pentru toate statele”, vorbitorul a declarat: „Lumea în care trăim, formată din națiuni și state suverane, nu va putea progresa fără respectarea deplină a suveranității, independenței naționale, neintervenției în afacerile interne ale statelor, a dreptului popoarelor de a dispune de soarta lor”. Arătînd că România acordă o deosebită atenție activității pe care ONU o desfășoară în această direcție, Ion Datcu a amintit că „în 1957, la sesiunea a XII-a a Adunării Generale, unul din principiile propuse de România să facă obiectul unei declarații a cooperării economice internaționale privește dreptul fiecărei țări de a dispune liber de resursele și bogățiile naturale proprii”. Sprijinind proiectul de rezoluție prezentat în această problemă de delegațiile Poloniei,

R.A.U., Algeriei și Tanzaniei, reprezentantul român a subliniat că acesta constituie numai un început din care se desprinde intenția ca examinarea acestor probleme sub diversele sale aspecte să continue, ceea ce va fi de natură să încurajeze cooperarea internațională în domeniul dezvoltării economice, bazată pe acest drept”.

În Comitetul social-umanitar și cultural a fost adoptat marți după-amiază proiectul de convenție cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială.

SITUAȚIA DIN URUGUAY

MONTEVIDEO 15 (Agerpres). Autoritățile uruguayene au eliberat marți 545 de salariați bancari care fuseseră arestați săptămîna trecută în cursul grevel declarate de funcționarii din sectorul public. S-a indicat că au mai rămas sub stare de arest numai 40 de persoane. Această măsură a fost luată în ziua în care, la chemarea Convenției naționale a oamenilor muncii din Uruguay, în întreaga țară urma să aibă loc o grevă generală de protest împotriva măsurilor represive ale guvernului. Drept urmare, greva programată a fost contramandată.

În legătură cu știrile apărute în unele zăre uruguayene, potrivit cărora există posibilitatea unei apropiate suspendări a măsurilor excepționale de siguran-

ță instituite în țară săptămîna trecută, Consiliul de guvernământ a anunțat oficial că nu se intenționează adoptarea imediată a unei asemenea hotărîri. Potrivit agenției Prensa Latina, cererile opoziției consideră că suspendarea „măsurilor excepționale” depinde de realizarea unui acord definitiv cu toate sindicatele care au formulat revendicări.

Intîlnirea dintre navele cosmice „Gemini-6” și „Gemini-7” a avut loc

CAPE KENNEDY 15 (Agerpres). — Intîlnirea spațială dintre navele cosmice americane „Gemini-6” și „Gemini-7” a avut loc. După două amînări, pe poligonul de la Cape Kennedy a fost lansată miercuri, la ora 13.37 GMT, nava cosmică „Gemini-6”, avînd la bord pe cosmonauții Walter Shirra și Thomas Stafford. La cîteva minute după lansare, ea s-a plasat pe o orbită cu apogeul de 261 km și perigeul de 161 km. După prima rotație în jurul Pămîntului, nava „Gemini-6” a efectuat mai multe manevre, pentru a atinge o orbită apropiată de cea pe care evolua deja nava „Gemini-7”. Distanța inițială de 1931 km care despărțea cele două nave s-a redus. La ora 19.34 GMT, NASA a anunțat oficial că intîlnirea spațială dintre cele două nave a fost realizată, ele aflîndu-se la o distanță de 30 metri. Ultimele știri anunță că cele două nave cosmice americane — „Gemini-6” și „Gemini-7” — s-au apropiat la o distanță de 1,8 m. Echivalența navelor au comunicat între ele și nu procedat la luarea de imagini fotografice.

VARSOVIA

Semnarea protocolului privind schimburile de mărfuri între Polonia și Marea Britanie

VARSOVIA 15 (Agerpres). — La 14 decembrie a fost semnat protocolul privind schimburile de mărfuri pe anul 1966 între Polonia și Marea Britanie. Acesta prevede o sporire a volumului schimburilor reciproce cu 11 la sută, ceea ce va permite ca valoarea acestora să sporească la 90 milioane lire sterline. Totodată va fi menținută dinamica înaltă a

Prezențe românești peste hotare

— Premiera filmului „Serbările galante” —

PARIS 15 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: La cinematograful „Le Paris” din capitala Franței, a avut loc prezentarea în premieră mondială a filmului „Serbările galante” o coproducție româno-franceză în regia lui Rene Clair, turnat în România.

La prezentarea filmului au asistat oficialități printre care dl. Andre Hollaux directorul general al centrului cinematografic din Franța, Claude Lebel, directorul serviciilor de informații și de presă din Ministerul Afacerilor Externe, academicienii, numeroși cinești și actori de film, printre care Charles Vanel, Albert Préjati, Vittorio de Sica, oameni de artă și litere, croncieri cinematografici.

Au fost, de asemenea, prezenți Rene Clair, regizorul filmului și principalii interpreți francezi și români ai acestei coproducții: din partea franceză Genevieve Casil, Marie Dubois, Jean Pierre Cassel, Philippe Avron și Jean Richard; din partea română a participat o delegație de cinești condusă de Eugen Mandric, directorul studioului „București”, din care fac parte și principalii interpreți români ai filmului, Fory Elerle, Gyorgy Kovacs și Melania Clrje. Au asistat, de asemenea, V. Dimitriu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Paris și membri ai ambasadei române.

La spectacol au luat parte aproape 1000 de persoane. Filmul s-a bucurat de succes.

Pe scurt

BONN

La Bonn s-a anunțat că vizita cancelarului RF Germane, Ludwig Erhard, în SUA a fost amînată pentru a treia oară cu 24 de ore. Erhard va pleca spre Washington duminică în loc de sîmbătă, urmînd ca „prime” să treacă cu președintele Johnson să aibă loc la 20 decembrie.

BRUXELLES

Peste 200 000 de emigranți italieni din care 80 000 de muncitori se află în prezent în Belgia. După cum relatează agenția France Presse, soarta acestora a făcut obiectul unei întreprinderi oficiale la Bruxelles între ministrul belgian pentru problemele familiei, Riemacker Legot și o delegație italiană condusă de Ferdinand Storch, subsecretar la Ministerul de Externe.

LONDRA

Peste 1500 de docheri din portul Hull (Yorkshire) au declarat marți o grevă în sprijinul revendicărilor cu privire la mărirea salariului. Ca urmare a acestei greve, s-a întrerupt încărcarea și descărcarea celor circa 30 de vase alate în port.

BELGRAD

După cum anunță serviciul de hidrometeorologie din Iugoslavia, în cursul nopții și în continuare în timpul zilei de 14 decembrie în Voivodina și Serbia a căzut o mare cantitate de zăpadă, care însoțită de alocuri de ploaie, a produs polei ceea ce a întrerupt parțial sau total circulația pe șosele.

ISTANBUL

La Istanbul se manifestă îngrijorare pentru soarta navigatorului turc Sadun Borb și a soției sale care la 26 august au plecat într-o călătorie în jurul lumii la bordul unei mici ambarcațiuni cu pinze. Barca a fost surprinsă de o furtună la 3 decembrie, după care nu se mai știe nimic de ea. În prezent se fac cercetări pentru regăsirea temerarului navigator.

TOKIO

Ziarul japonez „Sankey Shim-bun” a publicat recent rezultatele unei anchete organizate de Ministerul educației din Japonia în legătură cu condițiile de viață ale studenților din instituțiile de învățămînt superior din țară, din care rezultă că în ultima vreme taxele școlare au crescut considerabil. Începînd din 1963, taxele pentru studii au sporit cu 40 la sută, iar cheltuielile studenților pentru întreținere și cazare au crescut cu 30 la sută. Pentru a-și termina studiile 40 la sută din studenții japonezi sînt nevoiți să lucreze.

HAGA

La 1 septembrie 1965 populația Olandei număra 12 321 000 oameni. Potrivit datelor Biroului Central de Statistică din Haga, populația țării a crescut cu 168 500 persoane față de anul 1964.

BUENOS-AIRES

În orașul La Plata a avut loc o adunare națională a „Mișcării pentru autodeterminarea popoarelor și solidaritate cu popoarele latino-americane” din Argentina. Adunarea a hotărît organizarea unor acțiuni în favoarea retragerii trupelor americane din Republica Dominicană și împotriva creării așa numitelor forțe armate inter-americane. S-a hotărît ca în luna aprilie a anului viitor să fie organizat primul congres al mișcării și să se inițieze constituirea în vederea pregătirii unui congres continental pentru autodeterminarea popoarelor și solidaritate cu popoarele latino-americane.

PRONOXPRES

La tragerea din ziua de 15 decembrie 1965, au ieșit următoarele numere:

35, 38, 6, 30, 5, 47

Numere de rezervă: 13, 15. Fond de premii: 736.947 lei.

Presă engleză despre vizita pe care premierul britanic o va face în SUA

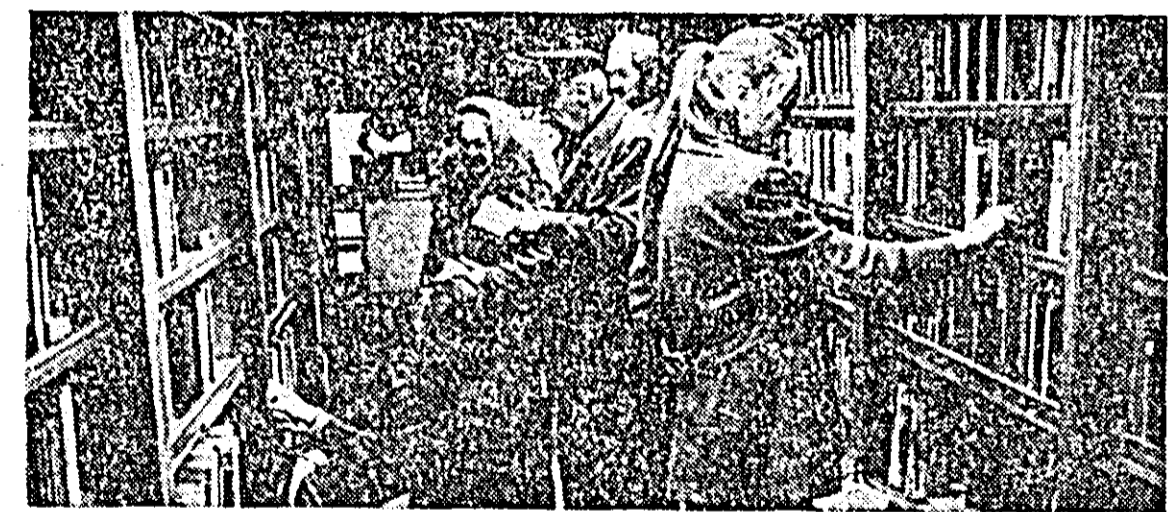
LONDRA 15 (Agerpres). — Presa londoneză de miercuri dimineață acordă un spațiu larg vizitei pe care primul ministru britanic Wilson o va face în SUA și îndeosebi discuțiilor pe care premierul britanic le va avea cu președintele Johnson asupra problemei vietnameze. În legătură cu această chestiune, ziarul „Daily Mirror” scrie: „Primul ministru al Angliei va trebui să-și spună lui Johnson că perspectivele unei victorii americane în Vietnam fără implicațiile unui război mondial sînt practic nule”. La rîndul său „Times” arată că în mod public Marea Britanie a susținut intervenția americană în Vietnam și de fiecare dată a recunoscut că această intervenție nu va putea fi abandonată. A te pronunța în continuare asupra acestui fapt, menționează ziarul, înseamnă

probleme și a aduce mai mult rău decît bine. Acest rău îngrat de intermediar potențial pe care și l-a asumat Marea Britanie nu este necesar. Cit privește ziarul „Guardian”, acesta subliniază: „Neuțind să obțină o soluție satisfăcătoare în Vietnam de sud, SUA a escaladat războiul asupra Vietnamului de nord. Ce vor face americanii în viitor, se întrebă ziarul. Vor ataca Cambodgia? Ziarul va trebui să evalueze riscul acestor eventuale inițiative americane. El va trebui să-și facă cunoscut lui Johnson că Marea Britanie nu va fi în măsură să-și sprijine pe americani nici în public și nici în particular”.

Referindu-se la această problemă, cu prilejul unei dezbateri asupra Vietnamului în Camera Lorilor, lordul laburist Brockway a relevat că „actualul război dus de SUA în Vietnam amintește de războiul civil din Spania”. Intervenția militară americană în Vietnam, a declarat Brockway, ar putea constitui preludivul unui conflict mondial. De aceea este necesar ca primul ministru Wilson să-și determine pe președintele Johnson să accepte respectarea acordurilor de la Geneva din 1954 asupra Vietnamului”.

identice, vorbitorul a spus: „Este oare necesar ca ambițiile Germaniei să fie în mod automat și ale noastre? Englezii au dificultăți în Africa cu Rhodesia. Ei mai au și în țările arabe cu Adenul. Ei mai au în Extremul Orient cu Malaya și Indonezia etc. Trebuie oare ca aceste dificultăți, aceste inconvenientele, să fie în același timp neapărat și ale noastre?” Referindu-se la relațiile Franței cu SUA, generalul de Gaulle a afirmat că el „nu este anti-american”, deși dezaproabă politica Washingtonului în unele probleme, îndeosebi cea promovată în Asia. „Sîntem prietenii americaniilor și aliații lor”, a adăugat el. Vorbînd despre relațiile Franței cu țările lumii, generalul de Gaulle a spus: „Sîntem în raporturi tot mai strînse cu Europa răsăriteană... Am stabilit contacte, de asemenea, șpanice și sîrile și destul de numeroase de pe acum cu China”.

Candidatul forțelor de stînga, Francois Mitterrand, a abordat probleme de politică externă în cuvîntarea sa televizată. El s-a

În cartierele mărginașe ale capitalei R.D. Germane, Berlin, își desfășoară activitatea o bibliotecă volantă care este mult frecventată de către locuitorii. IN CLISEU: un grup de cîntăciori alegîndu-și cărțile preferate.

Campania electorală din Franța

— Discursurile lui de Gaulle și Mitterrand —

PARIS 15 (Agerpres). — Cu cîteva zile înainte de cel de-al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Franța, campania electorală a intrat în faza decisivă. Președintele Franței a acordat interviuri televizate, în care a abordat diferite probleme de politică externă și internă a Franței. El a subliniat din nou că Piața comună nu are nici un sens pentru Franța dacă ea nu include și agricultura. În ce privește uniunea politică a Europei occidentale, vorbitorul a manifestat ceea ce agenția France Presse denumesc „Un scepticism prudent” asupra unei uniuni care ar depăși caracterul unei colaborări între state suverane. „Europa supranatională” constituie pentru generalul de Gaulle „o himeră și un mit”. „Țările europene, a argumentat el, au o istorie a lor, ele au o limbă a lor, un mod propriu de viață... Tocmai aceste țări trebuie să-și păstreze și obișnuințele și să acționeze împreună”. Relevînd că interesele diferitelor țări europene nu sînt neapărat

pronunțat pentru reglementarea situației din Vietnam în baza acordurilor de la Geneva din 1954. „Mișcările imenselor populații din Asia de sud-est nu pot fi oprite cu bombardamente”, a spus el. Candidatul stîngii a declarat că este în favoarea unei revizuirii a NATO, largirii relațiilor cu țările socialiste, a salutării stabilității relațiilor diplomatice cu RP Chineză. Totodată, el a criticat crearea forței de atac atomice a Franței. „Opțiunea mea politică este de a apăra pacea interzicînd mijloacele nucleare”, a arătat el. Candidatul stîngii și-a exprimat dorința de a vedea Franța prezentă la toate reuniunile în care se discută despre pacea mondială.

Referindu-se la Piața comună, Mitterrand s-a pronunțat pentru crearea unui organism de control, ales prin vot universal, care, printre altele, să se opună „înlăturării marilor monopoluri în Europa celor șase”. În continuare, el a subliniat că Piața comună trebuie să rămîină deschisă tuturor țărilor care ar dori să se alăture.

Ziarele au anunțat că președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, a adresat Angliei cererea de a trimite unități militare pentru a proteja centrala de la Kariba, aflată sub administrația comună a Zambiei și a Rhodesiei de sud, dar situația pe teritoriul acestuia din urmă. Anglia s-a declarat dispusă să trimită numai forțe „simbolice”, lucru respins de președintele Kaunda, care a arătat că va apela la țările africane membre ale O.U.A., dacă guvernul britanic va persista în oferta sa nesatisfăcătoare.

Deosebit de interesant apare în acest context un reportaj trimis de la fața locului de A. Mamleev, corespondent special al „Izvestiei”.

Drumul nostru duce de la Lusaka, capitala Zambiei, la Kariba, situată exact la frontiera cu Rhodesia de sud. Drumul serpuzăște prin munți. Undeva în vale, în defileurile adînci, se zăresc albiștricele secale ale râurilor: în perioade ploioare, va fi aci o revărsare tumultuoasă, dar decemdată, sub soarele necrutător al Africii, strălucesc pietrele gleufuite de apă și de vînt, precum și trunchiuri de copaci învîlmolite în nisip. Din vîrfurile munților se lasă în jos copaci golași, fără frunziș.

obișnuit: Din cînd în cînd, în întinim de un automobil și mai multe care se lăvesc pe șosea și, după ce aruncă priviri cercetătoare, dispar repede în tușisuri... Deodată, apare în față defileul uriaș al fluviului Zambezi, apoi un baraj executat admirabil, care se ridică la o înălțime de peste 120 m, iar dincolo de baraj, cîț vezi cu ochii, pînă la orizont, luciul albastru al unui lac de acumulare.

Centrala de pe Zambezi: Mine sub baraj

pe șoseaua amenajată pe creasta barajului, iau fotografiile, privesc în jos, în adîncul amejilor al defileului, unde spumegă apele care au fost utilizate de turbine. După o jumătate de oră, vor pleca la unul din numeroasele hoteluri de pe mal spre a se adăposti de căldura toridă, sau se vor plimba cu vaporasul, ori își vor încerca puterile la skul de apă.

Urînd la deal, ajunși pe platforma de vizitare. În față — un grîlaj de fier avînd deasupra sîrmă ghimpată. O placă cu inscripția: „Guvernul Rhodesiei”. Este postul de frontieră.

Dincolo de acest grîlaj se află teritoriul Rhodesiei. Undeva, mai departe, în culele munților — unități militare rhodesiene aduse spre frontiera Zambiei — soldații înarmați pînă în dinți.

este bogăția principală a Zambiei, deși prelucrarea lui se mai află în minile corporațiilor străine. Centrala electrică de la Kariba, care se află sub administrația comună a celor două țări, este situată pe teritoriul Rhodesiei și aparțină de trupele acestora. În minile răsăritelor se află nu numai manetele întrerupătoare pe care le pot în orice clipă deconecta, dar și scarta centrală. În presa engleză s-a stre-